

Toulon-sur-Arroux,
Juni 2015

Fam. A. Markusse
1a, Impasse des Oiseaux
71320 Toulon-sur-Arroux
Frankrijk
Tel.: 0033 954416944

Jezus zei: Ik ben het licht der wereld; wie mij volgt
zal nimmer in de duisternis wandelen,
maar hij zal het licht des levens hebben.
Joh. 8:12

Lieve familie en vrienden,

Het lijkt misschien vreemd dat we aan het begin van deze brief terugkomen op de gebeurtenissen in Parijs, begin januari. We zijn bijna zes maanden verder ... De golfbeweging die de aanslagen op Charlie Hebdo en de joodse supermarkt veroorzaakt heeft, duurt echter nog steeds voort.

Je suis

Allereerst de massale optochten op 10 en 11 januari onder het motto: "Je suis Charlie". Deze min of meer spontane reactie op het veroorzaakte bloedbad bedoelde een manifest te zijn voor de vrijheid van meningsuiting. Maar na een paar weken bleek dat de menigte niet zo unaniem achter Charlie Hebdo stond. Een christen-journalist had in de optocht zelfs een bordje "je suis Jésus" ontdekt. Dat betekende natuurlijk niet "Ik ben Jezus", maar "Ik volg Jezus", want "je suis" kan – ik ben - of – ik volg - betekenen. Al snel bleek ook dat de demonsterende massa wel voor vrijheid van meningsuiting was, en tegen het barbaarse optreden van de terroristen, maar bepaald niet unaniem instemde met de respectloze karikaturen en artikelen van het weekblad Charlie Hebdo. De vraag kwam aan de orde: vrijheid van meningsuiting, oké, maar betekent dat vrijheid van agressie t.o.v. alle geloofsovertuigingen? In een vrije samenleving heb je toch ook een zeker respect voor de andersdenkende nodig? Vrijheid kan toch niet onbegrensd zijn?

Reacties

De Nationale Raad van Evangelischen reageerde heel terecht met een verklaring gebaseerd op het Franse nationale devies "Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap". Vrijheid, ja, maar wat doen we dan met de gelijkheid van *alle* burgers – om over de broederschap maar niet te spreken.

Als laatste bijdrage (voorlopig) kwam er een boek uit van een bekend historicus en demograaf. Hij toont daarin aan dat het merendeel van de demonstranten op 11 januari niet uit de oude 'revolutionaire' hoek voortkwam. Onze socialistische regering steunt officieel op deze linkse beweging, maar heeft ondertussen heel wat water in de linkse wijn gedaan. Volgens hem bestond de betogende massa vooral uit mensen van de middenklasse, vroeger katholiek, maar nu meestal zonder religie. De massale reactie (vier miljoen mensen op straat!) leek hem tegen de

Islam en tegen het terrorisme gericht, maar met weinig positieve inhoud. Hoewel hij zelf geen geloofsovertuiging heeft, vraagt hij zich af wat er moet worden van een samenleving die nergens meer in geloof.

Oplaaient debat

Het debat over de plaats van de religie in de Franse samenleving is door dit alles nog meer opgelaaid. Alles draait eigenlijk om een typisch Frans begrip: 'laïcité'.

In 1905 is de wet op de scheiding van kerk en staat aangenomen. Deze schreef absolute neutraliteit van de staat in godsdienstige zaken voor. De staat zou zich niet meer mengen in religieuze kwesties en aan geen enkele kerk of godsdienstige organisatie subsidie verlenen. De kerken van hun kant zouden zich niet mengen in regeringszaken. Deze strikte scheiding tussen religie en politiek betrof oorspronkelijk alleen de gedragslijn van de staat. Maar langzamerhand werd de 'laïcité' (afgeleid van *laïc* = leek) geïnterpreteerd als het weren van alle invloed van religie in het openbare leven. Godsdienst moest dus "achter de voordeur blijven". Vandaar dat het "mohammedaanse hoofddoekje" een omstreden voorwerp geworden is. In een openbare school is het hoofddoekje verboden. Laatst is er zelfs een meisje geschorst omdat ze een te lange rok droeg!! En hoe groot mag een kruisje als hangertje zijn voordat het als "in het oog lopend religieus teken", en dus verboden, moet worden beschouwd? Deze praktische problemen beperken zich niet tot de openbare school, maar betreffen ook openbare gebouwen, en sommige groepen willen het doordrijven tot de openbare weg! De 'niqab' (een totale sluier), is al overal verboden, ook op straat. Voor deze maatregel is het gevaar van terrorisme het argument.

Brams moeder

Op Paasmaandag is Brams moeder 100 jaar geworden! Al maanden leefden wij toe naar dit grote moment, met de gedachte: zou ze het halen? Haar gezondheid was namelijk de laatste tijd wel achteruit gegaan. Maar op 6 april hebben bijna alle kinderen (10 op de 11) en de meeste kleinkinderen en achterkleinkinderen haar toegezongen en toegejuicht. De iets verlegen glimlach van moeder zal voor velen van ons een mooie herinnering blijven. Drie dagen later werd ze met spoed opgenomen in het ziekenhuis en op 15 april is ze overleden.

Bij de begrafenis was een ware menigte aanwezig. In de sobere, maar mooie herdenkingsdienst kwam duidelijk uit dat ze door haar sterke gezondheid en sterke persoonlijkheid zo'n groot gezin had kunnen leiden, gesteund door een oprecht geloof.

Zo hebben we in één maand twee keer de reis naar Nederland moeten maken. We merken allebei dat we niet meer de energie hebben van tien jaar geleden ...

De kerken rondom Toulon

De verbouwingswerkzaamheden in de kerkruimten van de evangelische gemeente in Montceau-les-Mines zijn pas van start gegaan, ze zijn wat vertraagd door de hierboven genoemde gebeurtenissen. Een jonge man uit de gemeente heeft aangeboden te helpen, maar hij is alleen buiten werktijd beschikbaar, dus bij voorkeur zaterdags. Gelukkig behoeven we ons niet te haasten. Officieel hebben we twee jaar de tijd.

De protestantse kerk van Le Creusot en omgeving zal vanaf augustus opnieuw een predikant hebben. Een hele opluchting voor de kerkenraad, die er niet op gerekend had dat er na een jaar al iemand beschikbaar zou zijn. Op het moment van schrijven hebben wij hem nog niet ontmoet.

Dank

Bij de vorige nieuwsbrief vond u een uiteenzetting over onze financiële situatie, geschreven door de voorzitter van ons thuisfrontcomité. Ongeveer twintig lezers hebben daarop gereageerd, en daarvoor zijn we bijzonder dankbaar. Onze materiële horizon ziet er nu veel helderder uit. Hartelijk dank voor alle blijken van meelevens!

Tenslotte wensen we ieder een goede zomertijd toe. En bovenal de genade en vrede van onze Heer Jezus Christus, in al uw omstandigheden.

Een hartelijke groet van Anne Marie en Bram.

Bram en Anne-Marie Markusse zijn financieel deels afhankelijk van giften.

U kunt hen steunen door een gift over te maken via www.ecmnl.nl/geven

of via IBAN NL02INGB0000254997 t.n.v. Stichting ECM-Nederland, Deventer o.v.v. "**Fam. Markusse**".

European Christian Mission (ECM) is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa:

dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag.

Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ons.

ECM is voor haar werk afhankelijk van giften.

ECM-Nederland is deelnemer van de EZA en de EA en is een ANBI-erkende instelling.

Giften zijn daarom belastingaftrekbaar.

ECM-Nederland - Postbus 861 - 7400 AW Deventer - Nederland - 0570-637537

<mailto:ecmnederland@ecmi.org> - www.ecmnederland.nl